

παιδία μας ἀπώλεσαν τὸν κοινὸν τοὺς πατέρας, καὶ ἡ Ἑκ-
 λας ὅλη ἔχασε τὸν προστάτην της.
 Ἀλλ' ἐνῶ αὖτ' ἐνός μέρους ἔχομεν τοσαύτας αἰτίας θλί-
 ψεως, ὁδυρόμενοι νυκτήμερον διὰ τὸν ὁποῖον προστάτην μας
 μᾶς ἀφῆρεςαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλλάδος εἰ ἐθνοκατάρτοι,
 καὶ εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα Μυρομιχαλέος, λαμβάνομεν ἀφ'
 ἑτέρου ἀφορμὰς ἀμειδίαις ἀνακουφίσεως, τὴν μὲν ὅτι αὖ-
 τῇ τῆς ἱστορίας ἀνεφάνη ὁ ἥδη ἐνδοξος νεκρὸς τὴν δὲ ὅτι
 περιπεσόντες ἡ Ἐκλαμπρότης σας, ἀνεφάνητε μετὰ γεν-
 ναία καὶ μεγάλου καρδία ἔργα σας εἰς κρίσιμον εὐκαιρίαν
 γνήσιος ἀδελφὸς τῆς ἐπιεικείας τοῦ μακαρίτου ἐκείνου· διότι
 ἐσχάτως μᾶς ἐπληροφόρησεν ἡ φήμη, ὅτι, ἐνῶ ὁ μὲν ἐνδο-
 ξος νεκρὸς ἔκειτο ἥδη πτώμα ἐλεεινόν, καὶ ὁ λαὸς κατεβα-
 ρυθίσθη εἰς ἀλλοαγμὸν, ἡ Ἐκλαμπρότης σας ἐφάνητε τὴν
 ἡσυχίαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναυπλίου, περὶ στέλλοντες τὰ δάκ-
 ρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Γαλαξείδης ἐλάβετε μέτρα τοῦ νὰ διορίσητε Διοικη-
 τικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ μάλιστα Πέδρον ταύτης τὸν

Κυβερνήτην ἀδελφὸν τοῦ αἰμυνηστοῦ Κυβερνήτου μας τὸν

Κυβερνήτην Αὐγουστίνον Δι. Καποδίστριαν, προλαμβάνοντες, με-
 τὰ τὸν ὁρισμὸν ταῦτα τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας μας, καὶ
 τὴν ἀπαραιρέωτον πρὸς τὸν ἀναξίως ἐκλείψαντα ἀρχηγὸν
 τοῦ ἔθνους ἀφιστάμενοι μας.

Θησαυρὸς τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1831.

Θησαυρὸς Παιτίαι· εἰ προκειτοδημαγέροντες τῆς ἐπαρ-
 χίας Θησῶν· Ν. Βριζάκης, Ν. Αἰτωνάδου, Δι. Τομα-
 ρᾶς, Α. Αὐδριά, Μ. Μελησαρίου, Σ. Δράκου, Α. Δράκου.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 69.)

Ἐπαρχία κῆ Δημογεροντία Θησῶν

Ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ὀπισθεν καὶ ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Οἱ Δημογεροντες, Σ. Ἰωάννου, Β. Πρωτοπαπᾶ, Α. Ταγλαζᾶς, Ο. Γραμματεὺς Σ. Ν. Βριζάκης.

Ἀναφορὰ τῆς Ἐπαρχίας Μεγαρίδος.

Ὁμοίᾳ κατὰ γράμμα μετὰ τὴν τῶν Θησῶν.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Μεγαρίδος. Σ. Μπερδέλης, Δ.

Μήτρος, Α. Γερογιάννης, Α. Κωλοτούμης, Ν. Γεομπᾶς, Θ.

Σταμούλης, Γ. Σταυράκης, Π. Πεπόνας, Α. Ρίγας, Γ. Λέκας.

[Ἐπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 159.]

Ἀναφορὰ τῆς Ἐπαρχίας Γαλαξειδίου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἐκλαμπρότατε,

Θλίψις περιεχύθη εἰς τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν κατὰ τὴν

ἐπαρχίαν Γαλαξειδίου κατοίκων, ἄλλος κατεπλάκωσε τὴν

καρδίαν των, καὶ πένθος περιεκύκλωσεν ὅλον τοὺς τὸ σῶμα

ὅπου ἡ εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπ' ἀρ. 262 τῆς Γερουσίας προ-

κήρυξις μᾶς ἐαφειδόνισε τὴν τραγικωτάτην καὶ λυπηράν

τῆς 27 τοῦ παρελθόντος ἀπαραδειγματίστου σκηνῇ ὅτις

Ἑλλάδος πολυπόθητος Κυβερνήτης, ὁ τῆς Υ. Ἐξοχότητος

τρισεβαστος ἀδελφὸς δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν ζωὴν, ἀ-

θροποι κακοῦς ἐκείψαν δολοφόνως τὴν πολυτίμην ζωὴν του.

Συνθλιβόμενοι, Ἐκλαμπρότατε, διὰ τὰ γενικὸν δυστύ-

χημα, διὰ τὸ ὀλέθριον τῆς Ἑλλάδος συμβᾶν, ἡ μὲν Ἐκ-

λαμπρότης σας ἔχασατε τὸν αὐτὰδελφόν σας, ἡμεῖς δὲ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

παιδία μας ἀπώλεσαν τὸν κοινὸν τοὺς πατέρας, καὶ ἡ Ἑκ-
 λας ὅλη ἔχασε τὸν προστάτην της.

Ἀλλ' ἐνῶ αὖτ' ἐνός μέρους ἔχομεν τοσαύτας αἰτίας θλί-
 ψεως, ὁδυρόμενοι νυκτήμερον διὰ τὸν ὁποῖον προστάτην μας

μᾶς ἀφῆρεςαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλλάδος εἰ ἐθνοκατάρτοι,
 καὶ εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα Μυρομιχαλέος, λαμβάνομεν ἀφ'
 ἑτέρου ἀφορμὰς ἀμειδίαις ἀνακουφίσεως, τὴν μὲν ὅτι αὖ-
 τῇ τῆς ἱστορίας ἀνεφάνη ὁ ἥδη ἐνδοξος νεκρὸς τὴν δὲ ὅτι
 περιπεσόντες ἡ Ἐκλαμπρότης σας, ἀνεφάνητε μετὰ γεν-
 ναία καὶ μεγάλου καρδία ἔργα σας εἰς κρίσιμον εὐκαιρίαν
 γνήσιος ἀδελφὸς τῆς ἐπιεικείας τοῦ μακαρίτου ἐκείνου· διότι
 ἐσχάτως μᾶς ἐπληροφόρησεν ἡ φήμη, ὅτι, ἐνῶ ὁ μὲν ἐνδο-
 ξος νεκρὸς ἔκειτο ἥδη πτώμα ἐλεεινόν, καὶ ὁ λαὸς κατεβα-
 ρυθίσθη εἰς ἀλλοαγμὸν, ἡ Ἐκλαμπρότης σας ἐφάνητε τὴν
 ἡσυχίαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναυπλίου, περὶ στέλλοντες τὰ δάκ-
 ρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Παρηγορούμεθα λοιπὸν, Ἐκλαμπρότατε, διὰ τὴν ὁποίαν
 ἡ Γερουσία εἰς τὴν μετριοφροσύνην, καὶ μεγαλοκαρδίαν σας
 ἀνέθετο προεδρίαν τῆς τριμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς,
 καὶ ἀνεδέχθητε τὰς Κυβερνητικὰς ἡνίας.

ὑποδεχόμενοι ὅλα ταῦτα Ἐκλαμπρότατε, σὰς προσ-
 φέρομεν τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην μας, καὶ παρακαλοῦ-
 μεν νὰ εὐαρεστηθῇτε καὶ νὰ ἐξακλιβῇται τὴν ὁσπίαν εἰς
 τὴν ἐπαρχίαν μᾶς ταύτην ἀνεδεῖξατε ἀρχήτερα ἰδιαιτέραν
 ἀγάπην, καὶ δεχόμενοι τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς τὴν
 Ἐκλαμπρότητά σας εὐγνωμοσύνης καὶ σέβας μας, ἀφο-
 σιούμεθα ὅλοι πρόθυμοι εἰς τὰς προσταγὰς σας.

Καὶ μετὰ τὸ ἀνῆκον σέβας ὑποσημειούμεθα

Ἐν Γαλαξειδίῳ τὴν 12 Ὀκτωβρίου, 1831.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Γαλαξειδίου, Γ. Δημητρίου,

Α. Λούκερης, Κ. Δεδύσης, Π. Λογοθέτης, Α. Ραυτοπού-

λος, Στ. Ἀγγελῆς, Η. Καμπίσης, Κ. Ἀρβανίτης, Μ.

Κατσούλης, Β. Παπα-δῆμος.

[Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 34.]

Ἀρ. 230. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχία κῆ Δημογεροντία Γαλαξειδίου.

Ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἄνωτέρω ὑπογραφῶν, καὶ

τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Γαλαξειδίῳ τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογεροντες, Π. Λογοθέτης, Α. Ραφτοπούλος, ὁ

Γραμματεὺς Ν. Α. Μοδινός.

Ἐκλαμπρότατε,

Θλίψις περιεχύθη εἰς τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν κατὰ τὴν

ἐπαρχίαν Γαλαξειδίου κατοίκων, ἄλλος κατεπλάκωσε τὴν

καρδίαν των, καὶ πένθος περιεκύκλωσεν ὅλον τοὺς τὸ σῶμα

ὅπου ἡ εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπ' ἀρ. 262 τῆς Γερουσίας προ-

κήρυξις μᾶς ἐαφειδόνισε τὴν τραγικωτάτην καὶ λυπηράν

τῆς 27 τοῦ παρελθόντος ἀπαραδειγματίστου σκηνῇ ὅτις

Ἑλλάδος πολυπόθητος Κυβερνήτης, ὁ τῆς Υ. Ἐξοχότητος

τρισεβαστος ἀδελφὸς δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν ζωὴν, ἀ-

θροποι κακοῦς ἐκείψαν δολοφόνως τὴν πολυτίμην ζωὴν του.

Συνθλιβόμενοι, Ἐκλαμπρότατε, διὰ τὰ γενικὸν δυστύ-

χημα, διὰ τὸ ὀλέθριον τῆς Ἑλλάδος συμβᾶν, ἡ μὲν Ἐκ-

λαμπρότης σας ἔχασατε τὸν αὐτὰδελφόν σας, ἡμεῖς δὲ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ὑπερῆθημεν τὸν γενικὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ

ΕΛΕΓΓΟΣ

Εἰς τὸν αἰμυνηστον Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Δαίμων δεινὸς καὶ πονηρὸς κακῶς διενόησεν
 κατὰ Ἑλλάδος τῆς κλεινῆς, σκληρῶς τ' ἐσυλλογίσθη·
 Δὲν θέλεις νὰ εὐτυχῇ καὶ αὐτὴ ἡ τεθλιμμένη
 πατρίς μας ἡ πολυπαρὴς καὶ ταλαιπωρημένη.
 Ὁ δαίμων δὲν ἤθελε νὰ βλέπῃ εὐτυχῶσαν
 Πατρίδα τὴν πολυπαρὴν, νὰ βλέπῃ εὐδαίμονουσαν.
 Ὄθεν καὶ ἀπεφάσισεν αὐτὴν ἐν βυθίσσῃ
 εἰς βυθὸν ἀπερίγραπτον, ἐν τῇ καταντίσῃ.
 Ἐταίριε δύο τρομερὰς ἀπειλὰς καὶ ὁχ' ἀνθρώπους,
 δύο δράκοντας φαρμακεροὺς τοὺς πλέον κακο-
 τρόπους.
 Κ' ἀσπασσάν ὠμότατα αὐτῆς δὴ τὸν σωτήρα,
 τὸν Κυβερνήτην τὸν κλεινὸν Ἑλᾶδ' ὅτ' ἐν φωστῆρα.
 Ὄθεν αὐτὴ πινθοφορεῖ χωρὶς παρηγορίαν,
 μετὰ πᾶν ἀπερίγραπτον χωρὶς παραμυθίαν.

Κλαίει καὶ ὀλοφύρεται, μεγάλως ὀλοφύρει,
 τὸν ἐκυτόν της θλιβερά πολλὰ τὸν ταλανίζει.
 Ὅτι ὑπερῆθη αὐτῇ Πατέρα καὶ εὐεργέτην,
 καὶ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν της πρόθυμον ποδηγέτην.
 Τὸν Ἰωάννην τὸν κλεινὸν υἱὸν τοῦ Αἰτωνίου
 τὸν θεῖον ἀποδίδιστον τὸν μνημῆος αἰώνιου.
 Ἀλλ', ὦ ψυχὴ Πανσέβαστε, ψυχὴ ἱερωτάτη,
 μὴ ὀργισθῇς κατὰ λαοῦ ἀθώου θειοτάτη.
 Ἐφόρευε καὶ ἐξ οὐρανοῦ, δίδε τὸν προστασίαν,
 ἀνταμοιβὴν ἀγάπης τοῦ δίδε τὸν τὴν τελείαν.
 Οὕτως λυπᾶς ὁδυνηρῶς, θλίβεται ἐκ καρδίας,
 καὶ καταρτᾷ, ἀδύναται κατὰ δολοφονίας.
 Ὅσ' ἄματα τὰ μυστρά των δολοφονησάντων
 νομίζει ἀποτρόπαια, φνόςια πράξαντων.
 Ἀλλὰ τὸ σὸν τὸ σεβαστὸν ἀνὰ γράπτον θὰ μείνῃ,
 εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ἀείδειν θὰ γείνῃ.

Καὶ ἡ παρούσα γενεὰ καὶ ἡ ἐπέρχουσα
 θὰ φάλλῃ τοῦτο μετ' ὧδ' ἡ, ἐν σοὶ σπαινομένη.
 Καὶ ἡ Ἑλλὰς σου ἡ κλεινὴ τὸν σὸν δὴ ἀνδρείον
 θὰ στήσῃ εἰς τὸ κέντρον της μνημόσυνον εἰς πάντα.
 Ὅτι τὴν εὐεργέτησας, καὶ ἔσωσας ἐκ δουλείας
 τοῦ βαρβαρ' Ὀθωμανοῦ, καὶ τῆς πολυκαρδίας
 Σιθασμικῆς τοῦ Σοφοῦ Κυβερνήτου
 τῆς Ἑλλάδος.
 Δεῖται καὶ τὰς ἐμὰς ταύτας εὐλαϊτικὰς ἐξομολο-
 γήσεις γεγραμμένας μετὰ δάκρυα καὶ στεναγμούς
 θερμωτάτους ὅτις τὴν σὴν μακαρίαν ψυχὴν
 ἀρμολογεῖ πᾶς ἔπαινος καὶ τιμὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
 πάλα παθόντος, καὶ τὴν εὐεργεσίαν αὐτοῦ θυσί-
 αστένους. ἘΝ ΝΑΥΠΛΙῳ τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1831.
 Τῆς ὑμετέρας τριμελοῦς ψυχῆς αἰώνιος κα-
 τή.

Νικόλαος Κορκακίδης.

ἔσται τῷ ἔθνει ὅ,τι ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἠθέλετ' ἐπαγορεύσει ὑπὲρ τῆς τύχης τῆς. Καὶ μὲν βαθυτάτον ὅπως ὑποσημειώμεθα.

Ἐν Νησίῳ, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθέστατοι πελῖται τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Νησίου, Ὁ Ἀνδρέσης Ἰωσήφ, Κ. Καλαμαριώτης, Π. Μιχαλακόπουλος, Ἀ. Βρετός, Η. Ἱερεὺς, Οἰκονόμος, Ε. Ἱερεὺς Πρωτόπαπας, Γ. Ἱερεὺς Π. Μαρκοπούλου, ὁ Ἱερεὺς Π. Μενεδάκης, Π. Σαλαμῶνος, Π. Γρίλος.

Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 137.)

Ἀρ. 632. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐπικυρεῖται τὸ γνήσιον τῶν ὀπίθεν καὶ ἀνωτέρω ἀπασῶν ὑπογραφῶν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Νησίου, καὶ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Νησίῳ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Κ. Καλαμαριώτης, Π. Μιχαλακόπουλος, Α. Βρετός, ὁ Γραμματεὺς Α. Γ. Καμπᾶς.

Ἀνφορὰ τῆς ἐπαρχίας ἀγίου Πέτρου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟ-

ΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ κοινὸν δυσύχημα, τὸ θλιβερώτατον ἄκυσμα, καὶ τὸ τραγικώτατον συμβεβηκὸς τῆς δολοφονίας τῆς αἰμνήστου καὶ Σεβαστῆ Κυβερνήτου μας, τῷ κοινῷ πατρί, τῷ προστάτῃ τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐρξίψεν εἰς βαθυτάτην καὶ ἀπερίγραπτον λύπην καὶ ἴσῃν ἀγανάκτησιν. Λύπην μὲν, διότι σφραῖται τὸ πολυπαθὲς ἔθνος μας τοιάτῃ μεγαλοφυῶς ἀνδρὸς καὶ κηδεμόνος τῆς, ὅστις μόνος διὰ τῶν ἀπαραμίλλων καὶ σπανιωτάτων προτερημάτων τῶν ἠδύνατο νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν ὄντως εὐδαιμονίαν, καὶ νὰ τὸ διασώσῃ εἰς τὴν λιμένα τῆς διηνεκῆς ἀσφαλείας· ἀγανάκτησιν δὲ, καὶ φόβον ἐντυτῶ, διότι ἠδύνατο νὰ περιπέσῃ εἰς τὰ παρελθόντα δεινὰ, τὰ ὅποια ἤλθιν ποτε νὰ τὸ βυθίσωσιν εἰς τὸν βύθρον τῆς ἀπωλείας. Ἡ πατρίς θρηνολογεῖ, καὶ πένθοφροντα παρεκδίδει εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα τὴν μισαφύνην διὰ τὸ μέγα ἄδικον, τὸ ὅποιον αἱ κατηραμέναι χεῖρες τῶν ἐπρωξένησαν εἰς αὐτήν. Πράγμα συγγενὲς, τὸ ὅποιον ἔχει συνεπείας ὀλεθριωτάτας!

Ἀλλ' ἡ θεὰ πρόνοια καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμα τὴν δεινотάτην περίστασιν δὲν ἐγκατέλειπε τὴν πατρίδα, καὶ δόκησε δὲ καὶ φωτίσῃ τὴν Σ. Γερουσίαν νὰ διερίσῃ

ἀμέσως διὰ ψηφίσματος τὴν Σ. ταύτην Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ διασώσῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, εἰς τὸ ἔθνος ὅσα ἐχάρετο ἀγαθὰ ἐπὶ τῶν εὐεργετικῶν ἡμερῶν τῆς Α. Ε. τῆς αἰοιδίμου Κυβερνήτου. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ τῆς Σ. Γερουσίας, καὶ ὄντες ἀφωσιωμένοι ὅπως διόλῃ εἰς τὰ νεύματα τῆς Σ. ταύτης ἀρχῆς, ὡς καὶ εἰς τὴν Α. Ε., ἔχομεν χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι θέλει ἀκολουθήσῃ τὰ ἴχνη καὶ τὰ σεφὰ χεῖδια ἐκείνου, καὶ ἔτω δὲν θέλει σφραῖνῃ καὶ τῆς εὐεργεσίας, ὅσας ἠθελε διαχύσει εἰς τὴν τάλαρην πατρίδα μας ἢ ἐπιβίωσιν τῆς.

Ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν εἰς τὸ νὰ ἐνιχύσῃ αὐτὴν κατὰ τῶν κακοβέλων, ὥστε νὰ διατηρηθῇ ἡ προτέρα ἡσυχία καὶ εὐταξία, καὶ τὴν παρακαλούμεν θερμῶς, ὥστε δὲν παύσῃ εὐεργετῆσαι τὸ ἔθνος κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς αἰμνήστου ἐκείνου, ὃν ἀποδείξῃ καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον, καταχωρῆσαι τὴν παρεσσαν μας εἰς Γενικὴν Ἐφημερίδα, τὴν ἀθωότητά τῆς ἔθνους εἰς τὴν μυσταρὴν ταύτην δολοφονίαν, περιορίζουσα τὴν ἀξιοκατάκριτον καὶ ἀξιοποινὸν ταύτην πράξιν εἰς μόνους τὴς μισαφύνης καὶ συνενόχους αὐτῶν.

Ἀς ἐπινεύσῃ δὲ καὶ εἰς τὴν ἐφεξῆς μας παράκλησιν, διὰ νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρέσης μας διὰ τῶν αὐτόθι ἐξοχωτάτων ἀντιπρέσβων εἰς τὰς Σ. καὶ εὐεργετίδας τῆς Ἑλλάδος Συμμάχους Δυνάμεις, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἀμέτοχον τῆς δυστυχῆς ἔθνους μας εἰς τὸ συγγενὲς τῆς πατροκτονίας ἔγκλημα, τὸ ὅποιον ἀγωνίως εὐγνωμονεῖ διὰ τὰς ἀπείρους μεγαλοδωρείας τῶν, καὶ νὰ δώσῃν τάχιστα τέλος εἰς τὰ πολυχρόνια δεινὰ τῆς εὐεργετικῆς τῶν ἀποφάσεως περὶ τῆς μελλέσης τύχης τῆς, μὴ ὀργιζόμεναι καθ' ὅλην τοῦ ἔθνους διὰ τὸ ἀνήκεστον ἔγκλημα, ἀλλὰ μόνον δικαίως κατὰ τῶν μισαφόνων. Μένομεν μὲν βαθυτάτον σέβας.

Ἐν Ἀσρεῖ, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ προκριτοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας ἀγίου Πέτρου, Μ. Πρωτοπαπᾶς, Κ. Τροχάνης, Κ. Τσέγκος, Ι. Παπα-νικολάος, Α. Κομηνός, Μ. Διγενής, Ε. Νικολάος, Α. Κέτσελος, Χ. Χαλῆλος, Γ. Πρωτοπαπᾶς.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 53.)

Ἀρ. 336. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία, ἀγίου Πέτρου συνοπογράφουσα ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀνω ὑπογραφῶν.

Ἐν Ἀσρεῖ, τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Ι. Ζαφειρόπουλος, Α. Καραγιαννέπουλος.

πρέπει να κρύπτονται εἰς τὸ βαθύτερον μυστήριον; Εὐρί-
σκειται ἐνταῦθα μηχανορράφοι, οἵτινες ἐνασμενίζονται νὰ
διαφυλλώσιν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ὅλην τὴν ἐκπεπολι-
τευμένην Εὐρώπην ὅτι δὲν ἡδύνατο πλέον νὰ βασταχθῇ ὁ
Κυβερνήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀφεθῇ ὁ
λαὸς εὖτος εἰς ἑαυτόν. Ὁ Ἰούλιος μὲν, κατὰ τὸ λέγειν Ἰων,
ἔπαυσε νὰ γεννήσῃ νέαν τάξιν πραγμάτων, ἀλλ' ὁ Ὑπουργὸς
Συναστιάτης εἶχεν ἀναγγεῖλει εἰς τὸν Κυβερνήτην τὴν
βουλὴν τοῦ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ὅλας τὰς στρα-
τικὰς καὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῆς Γαλλίας. Κατώ-
θωσαν δὲ μετὰ τὰς χιμαίρας ταύτας νὰ διεγείρῃσιν τὴν φαν-
τασίαν τῶν Ὑδραίων καὶ θέλουν χρειασθῇ ἴσως δύο μῆνες
διὰ τὰ τεύς ἀνέιξῃ τις τὰ ὅμματα. »

Αὐτίθεν, 18 Ἰουλίου [ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας.]

— Ἀνέγνων ἀρτίως εἰς τινὰ τῶν Παρισιανῶν ἐφημερίδων.
ἐκτεταμένον ἄρθρον περὶ τῆς καταθλίψεως τῆς ἐλευθεροτυ-
πίας, καὶ περὶ τοῦ αὐθαίρετου συστήματος, μετὰ τὸ ὅποιον
καταδυναστεύει τάχα τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὁ Κυβερνήτης.
Ἐγείνε μὲν ἤδη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο θριαμβευτικὴ ἀπό-
κρισις ἐν ἐτέρᾳ τινὶ ἐφημερίδι· ἔρχομαι δὲ ὅμως σήμερον
νὰ σὰς καθυποβάλλω προσωπικὰς τινὰς ἰδέας περὶ τῶν εἰ-
ρημένων δύο τόσον βαρέων κατηγοριῶν.

„ Ἡ ἐλευθεροτυπία εἶναι μέσον ἐλευθερίας, καὶ ἐγγύησις
ἀνεξαρτησίας, μόνον εἰς ἔθνος ἀφιγμένον εἰς τὸν μέγιστον
βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ, ἴσως δὲ μάλιστα καὶ τοῦ πλούτου.
Δὲν δύναται ὅμως νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ, δι' ἣς δύναται νὰ φθάσῃ
εἰς τὸν διπλοῦν τοῦτον σκοπὸν λαὸς μόλις εὐρισκόμενος, εἰς
τὴν νηπιότητα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἱστορία ἀποδεικνύει,
καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Τί θέ-
λει χρῆσιμεύσει ἡ ἐλευθεροτυπία καὶ αἱ ἐφημερίδες εἰς τό-
πον, ὅπου εἶναι μετρητοὶ οἱ πολῖται οἱ ἐξεύροντες ν' ἀναγι-
νώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι; Τί ἔχουν νὰ ὑπερασπισθῶσι με-
τὰ τὸ ὅπλον τοῦτο, ὅταν τὸ ἀσυγκρίτως πλεῖστον μέρος τοῦ
λαοῦ σύγκειται ἀπὸ θήτας πτωχοῦς, ἀμαθεῖς καὶ καταγι-
νομέους εἰς τὰ καθημερινὰ ἔργα των; Πρὸς ἀνατροπὴν τῆς
εὐταξίας καὶ σύγχυσιν τῶν ἰδεῶν, ὅχι δὲ πρὸς διδασκαλίαν
καὶ πρὸς τὰ ἀληθινὰ τοῦ λαοῦ συμφέροντα, ἀφιερόνουν τὸν
κάλαμον καὶ τὸν χάρτην των τενὲς συγγραφεῖς, ὀλίγας ἔ-
χοντες γνώσεις, καὶ ταύτας κακῶς ἐκπεποιημένας· καὶ πρὸς
τοῦ σκοπὸν τοῦτον θέλουν παντελῆ ἐλευθερίαν τῶν τύπων.
Δύναται ἄρα γε τοιοῦτοτρόπως ν' ἀναγεννηθῇ καὶ ὁργανισθῇ
ἔθνος, μόλις ἐξερχόμενον τῆς δουλείας; Θέλουν ἄρα γε θε-
ραπευθῇ αἱ βαθεῖαι πληγαί, τὰς ὁποίας ἀφῆσεν εἰς αὐτὸ ἡ
μακρὰ ἀναρχία; Δὲν εἶναι δὲ μᾶλλον ἐπιφύεον μήπως,
δυμωθεῖσαι ἀπὸ ἄσπον πολιτικὴν διοίκησιν, προξενήσωσιν
εἰς ὀλίγον καιρὸν διάστημα ὀλεθριώτατα ἐπακόλουθα; Μηδὲ
ἄλλο διανοούμενη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἢ νὰ προφυλάξῃ
τὴν τόπον τοῦτον ἀπὸ τοιοῦτον μiasma. ἔξεδωκε τὸ περὶ ἐλευ-
θεροτυπίας διάταγμα. Αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἶναι, ὅσον τὸ δυνατόν,
εὐρύτεραι, καὶ δὲν γίγεται ἐν αὐτῷ λόγος οὔτε περὶ λογο-
κοιτίας, οὔτε περὶ τέλους ἐπισφραγίσεως (droit de
timbre), οὔτε περὶ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων ἐμπυδίων.
τὰ ὅποια ἐπενοήθησαν εἰς τοὺς πλέον ἐκπεπολιτευμένους
τῆς Εὐρώπης τόπους.

» Ἐκαμεινωστὶ μία τῶν ἐφημερίδων μέγα σφάλμα,

τὸ ὅποιον πολλαὶ ἄλλαι ἐπανελάβον. Εἶπον ὅτι δὲν ὑπῆρ-
χεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν σχολεῖον, καὶ ἐν κατάστημα
δημοσίας ἐκπαιδεύσεως· εἶναι ἀξιοσημεῖον ὅτι μετὰ τὰς
πλέον ἐντόνους προσπάθειας, καὶ μεγίστας θυσίας, κατώ-
θωσεν ἡ Κυβέρνησις νὰ συναθροίσῃ ὑπὲρ τοῦ 20, 100 μ.
θητὰς εἰς τὰ διάφορα ἀλληλοδιδασκικὰ σχολεῖα τὰ εἰς διά-
φορα μέρη τῆς σπηρεᾶς Ἑλλάδος καὶ Ἰων νήσων συστημέ-
να, καὶ πᾶσα ἡμέρα βλέπει τρόπον τινὰ νὰ ἄλλὰ συστηνόμε-
να. Τὰ Κεντρικὰ Σχολεῖα καὶ τὸ Τυπικόν, προσδιωρισμέ-
να νὰ πλάσωσι διδασκάλους διὰ τὰ ἀλληλοδιδασκικὰ scho-
λεῖα καὶ ἄνδρας διὰ τὸ δικαστικὸν στάδιον, τὴν διοίκησιν,
καὶ αὐτὴν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν, εὐρίσκονται εἰς
εὐδαίμονα καλὰς τινος διηγεκῆς βελτιουμένην. Ἡ νῆτος
μόνη τῆς Αἰγίνης ἔχει 500 καὶ ἐπέκεινα μαθητὰς.

„ Τὰ καταστήματα τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως μὲ δι-
δουν αἰτίαν νὰ ὁμιλήσω εἰκότως καὶ περὶ τοῦ καθολικοῦ συ-
στήματος τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ σύστημα τοῦτο, εἰς μέγα
καὶ ὡς πρὸς τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, εἶναι, ὅποια
τὰ ἀλληλοδιδασκικὰ καὶ κεντρικὰ σχολεῖα, ὡς πρὸς τὴν
γραμματικὴν, ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐκπαίδευσιν τῆς
Ἑλληνικῆς νεολαίας.

Πᾶς ἄνθρωπος ἔμφρων, μὴ τετυφλωμένος ἀπὸ τὸ πάθος,
θέλει ὁμιλοῦν βέβαια ὅτι πρὶν δοθῶσι, εἰς τι ἔθνος συν-
τάξεις σταθεραὶ, πρέπει νὰ προπαρασκευασθῶσι τὰ στοι-
χεῖα αὐτῶν, ὅταν αὐτὰ δὲν προῦπάρχωσι. Διατί δὲ νὰ κα-
ταδικασθῇ ἡ Ἑλλὰς, ὥστε νὰ συνταχθῇ συντελεστικῶς
ὑπὸ τὴν ῥάβδον τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐμορφώθησαν καὶ ἐ-
μεγάλωσαν εἰς τὸ Τουρκικὸν σχολεῖον; Ὅλοι, ὅσοι καὶ ἂν
εἴη, ἄρχοντες, κριταί, διοικηταί καὶ δημόσιοι λειτουργοί
πάσης τάξεως, ἐκ τοῦ σχολείου ἐκείνου ἐξῆλθον. Ἐπ' ἀναγκῆς
ἤτοι λοιπὸν νὰ ἐπιχειρισθῇ ἡ μετασκευὴ τῆς πολιτικῆς
οἰκοδομῆς μετὰ τὴν σύστασιν προπαρασκευαστικῆς τινος τά-
ξεως πραγμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ δοκιμασθῶν ἐκάστου ἡ
ἀξιότης καὶ τὸ ἠθικόν, καὶ ἴσως νὰ ἀναπτυχθῶσιν, ὥστε
νὰ γένωσιν ὠφέλιμα εἰς τὸν τόπον, καὶ νὰ μερῶσιν εἰς ἁ-
μονίαν μετὰ τὰς νὰ καὶ διάφορα χρήματα ἐπιβεβλημένα ἀπὸ αὐτὴν
τὴν ἀνάστασιν τῆς πολιτικῆς κινήσεως τῶν Ἑλλήνων. Με-
μνην ταύτην τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς σκοποὺς τόσον πατρι-
ωτικοὺς καὶ τόσον ὀρθοὺς συνετάχθη τὸ ἐνεστώδες σύστημα.
Δὲν εἶναι αὐθαίρετον, διότι συνέστη δυνάμει τῆς δοθείσης
ἐξουσίας ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ τελευταίου ἐθνικοῦ συλ-
λόγου, διότι βάσιν ἔχει τοῦ ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἐκείνου ψη-
φισθέντας τύπους, μόους περιπλέον ἱκανοὺς νὰ προφυλά-
ξωσι τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται κατὰστασιν,
ἀπὸ τὸ αὐθαίρετον, τὸ ὅποιον φαίνεται ὅτι φοβεῖται.

Ὅλα ταῦτα χρῆζουσιν ἀναπτύξεων, τὰς ὁποίας μετ' οὐ
πολὺ θάλω σὰς πέμψει μετὰ λεπτομερειῶν περὶ τῆς ἀλη-
θοῦς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ περὶ τῶν μικρῶν σκευω-
ριῶν, δι' ὧν ματαιῶς ἐπροσπάθησαν νὰ κάμωσιν ἐνταῦτα ἀ-
θλίαν τινὰ παρωδίαν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος τοῦ Γαλλικοῦ
ἔθνους. Οἱ δημαγωγοὶ δὲν ἐπέτυχον μέχρι τοῦδε, διότι τὸ
πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀγαπᾷ καὶ σέβεται τὸν Κόμητα Καποδίσ-
τριαν, ὅστις πρῶτος τὸν ἔκαμε ν' ἀπολαύσῃ ἀνάπαυσιν καὶ
ἡσυχίαν, τῶν ὁποίων ἔχει τοσαύτην χρείαν. Δὲν θέλει
μεταβολὴν, διότι ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔχει ἐκ φύσεως ὀρθὸν λό-
γον διδάσκεται ὅτι αὐτὴ θέλει ἐπιφέρει ἀλαθάρτως γενι-

ἔτε, ὥστε νὰ γνωρίσῃ ὁ ἐξευγενισμένος κόσμος, ὅτι λαίσαμεν τὸν πατέρα μας, θρηνῶμεν τὸν Κυβερνήτην μας, καὶ θεωρῶντες ὀλετήρας καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιον αἱ ἡμῶν αὐτῶν τὲς μαιφόνες καὶ συνωμότας αὐτῶν, παρακαλῶμεν, καὶ αὐτὲς ἅπαντας νὰ τιμωρήσῃ, καὶ διὰ τῶν κυρίων Ἀντιπρέσβεων νὰ πληροποιήσῃ τὲς Σεβαστὰς Συμμάχους Βασιλεῖς καὶ ὑπερασπιστὰς τῆς ἀθλίας Ἑλλάδος περὶ τῶν φρενημάτων μας, καὶ περὶ πάντων ὅσοι συνήργησαν κατὰ τὸ πατρὸς ἡμῶν εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως, καὶ πάντοτε ἔχομεν ἐλπίδας, ὅτι θέλῃ ἀναγνωριθῇ τὰ εἰκαϊά μας, θέλῃ εἰσακεῖν τὰ δάκρυά μας, καὶ θέλῃ ἀποδοθῇ εἰς τὲς ἐνόχους τὸ συγεῖν τέτε κατὰ τὸ ἔθνος ὀλοκλήρῃ ἀνομήματος ἢ ἀπαιτημένη βίασαν.

Οἱ διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν διοριζόμενοι νόμιμοι πληρεξέσται τῆς ἐπαρχίας μας, Κ. Σωτήριος Θεοχαρόπουλος, Βασίλειος Πετιμεζᾶς, Ἀστυμάκης Παπαδόπουλος καὶ Μιχαὴλ Κέκας, ἀποσέβοντα κατὰ κοινὴν θέλησιν, διὰ νὰ καταβρέξωσι τὸ νεκρὸν λείψανον τῷ Σ. πατρὸς καὶ εὐεργέτῃ μας Ι. Α. Καποδίστρια μὲ τὰ δάκρυά μας, καὶ νὰ προσφέρωσιν ἐπ' αὐτὸ ἐξ ὅλων ἡμῶν τὲς ἐκ βλάβης τῆς ψυχῆς ἀναστεναγμὸς μας, ὡς δεῖγμα τῆς ἀληθοῦς εὐγνωμοσύνης μας. Παρακαλῶμεν δὲ τὴν Σεβαστὴν ταύτην Ἐπιτροπὴν νὰ καταχωρήσῃ τὴν παρῶσάν μας εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, ὥστε ν' ἀναφανῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι τὸ τραγικὸν ἀνρσιέργημα τῆς πατροκτονίας ἐνηργήθη καὶ ἐξετελέσθη, ἀπὸ ὀλίγων τινῶν κακοβέλους.

ὑποφαινόμεθα δὲ μὲ σέβας πληρέστατον.

Ἐν Καλαβρύτοις, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ προκριτοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, Α. Παπαδόπουλος, Π. Νικολόπουλος, Α. Θεοχαρόπουλος, Μ. Κέκας, Γ. Παπαδιαμαντόπουλος, Σ. Θεοχαρόπουλος, Β. Πετιμεζᾶς, Γ. Παπαζαφροπούλου.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τοῦ Ἀρ. 132.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Καλαβρύτων ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἐν τῇ παρῶσιν ἀναφορᾷ ὑπογραφῶν τῶν προκριτοδημογερόντων τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐν Καλαβρύτοις, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Ι. Αναστασόπουλος, Δ. Πολιτόπουλος, Ζ. Πετριχιάνη.

Ἀναφορὰ τῆς Πόλεως καὶ ἐπαρχίας Νησίου.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατοι Κύριοι,

Δεξιότης τῆς πικρᾶς ἀγγελίας τῆς προμερῆς καὶ ἀπροσδοκῆτος συμβεβηκότος τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνή-

του Σ. Κυβερνήτου καὶ πατρὸς τῆς Ἑλλάδος, ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης συνησθάνθημεν ἐγκαρδίας ἀπαρηγόρητον λύπην, ὅποιαν φυσικῶς τῷ λόγῳ ἔπρεπε νὰ αἰσθανθῇ ἕκαστος Ἕλλην λαβὼν τοιαύτην ἀγγελίαν, ἥτις ἐμήνυσε τὴν ὀρφάνευσιν τῷ ἔθνει ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν καὶ σωτήρᾳ τῷ, ὅς τις, ἐνῶ μᾶς ἐδίδασκεν ἀποχρώντως τ' ἀληθῆ καὶ μόνιμα συμφέροντά μας, μᾶς ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τόσα καὶ τόσα δεινὰ, εἰς τὰ ὅποια ὑπέκειτο ἡ πατρίς ἕνεκα τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ιδιοτελείας μερικῶν ατόμων, μᾶς ἐξησφάλισεν ἐν ταυτῷ καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς διὰ τῆς πατρικῆς καὶ εὐεργετικῆς Κυβερνησεώς τε, ἥτις βάσιν εἶχε τὴν εὐνομίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῷ Κράτει.

Εἰς τὴν συναΐδησιν δὲ τῆς ἀνεκφράστου λύπης μας, ὡς μέναντας ἤδη ὀρφανούς τοιαύτου φιλοσόφου πατρὸς καὶ κηδεμόνος, δι' ἧς ἐγνωρίσαμεν τὴν ὑπαρξίν μας, προσίθεται καὶ ἡ λύπη, τὴν ὅποιαν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν δοκιμάζει ἀναπολῶν εἰς τὴν μνήμην τε τὰ φρικτὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἐπαπειλεῖ τὸ ἔθνος ἡ λύπηρὰ σερσις τε.

Δι' ὅλα ταῦτα οἱ ὑπογεγραμμένοι ὠθέμενοι ἀπὸ δικαίαν ψυχῆς ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν αὐτεργῶν τῆς συγεῖας πατροκτονίας καὶ τῶν πρωταγίων τῶν συμφεῶν μας, παραδίδμεν εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα ἢ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλων ἐκείνων, ὅσοι ἐμέθεζαν εἰς τὸ αἷμα τῷ δικαίῳ καὶ ἐναρέτῃ Σ. Κυβερνήτῃ τῆς Ἑλλάδος. Ι. Α. Καποδίστρια.

Ἐπιθυμῶντες δὲ νὰ γένωσι πασιφανῇ τὰ αἰσθητάματα τῆς λύπης μας διὰ τὴν εἰρημένην συγεῖαν πατροκτονίαν, ἐνῶ σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν αὐτὰ διὰ τῆς παρῶσιν μας εἰς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, καθικετεύμεν αὐτὴν ταῦτοχρόνως νὰ διατάξῃ, ἵνα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, ἀντίγραφον δ' αὐτῆς νὰ καθυποβάλῃ διὰ τῶν Ἀντιπρέσβεων τῶν ὑπὸ τὲς πόδας τῶν Σ. Συμμάχων καὶ εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων, τὰς ὅποιαις τολμῶμεν νὰ παρακαλέσωμεν μετὰ θερμῶν δακρύων, πῶς συγκατανεύσωσι νὰ ἐπιταχύνωσι τὰς εὐεργετικὰς τῶν ἀποφάσεις ὑπὲρ τῆς μελλούσης τύχης τῷ πολυπαθεστάτῃ ἔθνει μας.

Ἐν τούτῳ δὲν λείπομεν ἀπὸ τῆς νὰ ἐκφράσωμεν καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Σ. Γερουσίαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ηὐδόκησε νὰ λάβῃ ταχεῖαν πρόνοιαν ὑπὲρ αὐτῆς, διαρίζουσα ὑμᾶς, ἐξοχώτατοι Κύριοι, εἰς Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ τοῦ αἰσθητοῦ Σ. Κυβερνήτου, πρὸς τὴν ὅποιαν ἐγγυέμεθα τὴν αὐτὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὰ καθήκοντα καὶ ὑπακοὴν εἰς τὰς Σ. Διαταγὰς τῆς Ἑλλάδος, συγκροτηθείσης τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀποφασίσωσιν οἱ πλη-

κτλ. ἀνατροπῇ, καὶ θέλει τὸν θέσει ἐκ νέου ὑπὸ τὴν κυρί-
τητα ἐκείνων, οἵτινες τὸν ἔφερον εἰς τὰς πλέον ἐλεεινὰς
ὑποδουλίας, ὅταν εἶχον τὴν ἐξουσίαν. Ἐν τούτοις δὲ εἶναι
πολλὰ κατεπείγουσα ἀνάγκη, ὥστε νὰ μὴν ἀναβάλουν
πλέον ἐπὶ πολὺ αἱ μεσολαβοῦσαι Δυνάμεις τὸ ν' ἀποφα-
σίσωσι περὶ τῶν ἐπιείων ἀπειταμίευσαν εἰς ἑαυτὰς οὐσιω-
δεσάτων ζητημάτων. Ὁ Κυβερνήτης ἐπικαλεῖται ἀδια-
λείπτως θεόμενος τὸν διορισμὸν τῶν ὀρίων καὶ τὴν ὀρίστι-
κὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλλάδος. Εἰμπορῶ δὲ νὰ σῶ-
εἶναι, ὡς ἔχων βεβαίαν πληροφορίαν, ὅτι δὲν εἶναι κάμμία
ἐπιτολὴ τοῦ πρὸς τὰς μεσολαβοῦσας Αὐλὰς, εἰς τὴν ὁποι-
αν ἐν ἐκφράζει μετ' ἐπιμονῆς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Ἡ
μεγαλητέρα τοῦ ἔφρασις εἶναι τὸ νὰ ἴδῃ τέλος πάντων τὴν
Ἑλλάδα συντεταγμένην, καὶ ἡ ἀπὸ τὰ πράγματα ἀναχώ-
ρητίς τοῦ θέλει ἀκολουθήσει ἐγγύθεν τὸ εὐτυχὲς ἐκεῖ-
συμβάν· αὕτη θέλει εἶναι ἡ ἀπόκρισις εἰς τοσαύτας ὑ-
βρεις, ἀναξίαν ἀνταμοιβῆς τῆς τόσον καθαγῆς καὶ ἀφιλο-
κερδοῦς ἀφοσιώσεώς του.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς νύκτος Σύρας.

Ἀρ. 640. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δημογεροντία τῆς Ν. Σύρας.

Δραῖτουσα τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ διερμηνεύσῃ τὰ αἰσθήματα
τῆς κοινότητος ταύτης πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτρο-
πὴν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἀνέκαθεν ἀφοσίωσιν τῆς εἰ-
τὰς ἀρχῆς, τὰς ὁποίας ὁ αἰετὶς καὶ Σ. Κυβερνήτης
τῆς Ἑλλάδος ἔθεσεν, αἰσθάνεται τὸ μέγα σφάλμα, το
ὁποῖον διέτρεξε πρό τινος καιροῦ, ἀποπλανηθεῖσα πρὸς
μικρὸν ἕνεκα τῶν περιστάσεων. Ἡ ἄφιξις τῆς Ἐκτάκτου
Ἐπιτροπῆς τοῦ Αἰγαίου Πελάγους περιέβαλε τοῦ ἀπο-
πληνέετας, καὶ ἡ Δημογεροντία αὕτη ἐπαναλαμβάνει α
τὰ καθήκοντά της ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, θέλει ἀποστείλει ὅτι
ὑπὸ τοῦ Πληρεξουσίου τῆς εἰς τὴν συγκροτηθησομένην Ἐ-
θνοσυνέλευσιν, εὐελπίς, ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις θέλει διαληθῆσαι
τὴν πατρικὴν τῆς εὐνοίαν καὶ πρὸς τὴν κοινὴν ἡλιθιότητα. Διαμέ-
νους ὑποκλινῆς εἰς τὰ νεύματα τῆς Σ. Δ. Ἐπιτροπῆς,
Μὲ βαρύτατον σέβας, ὑποβαίνειται.

Ἐν Σύρᾳ, τὴν 5 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Μ. Μακρυονίτης, Ι. Τουνάβιος, Α.
Πρέντζη Μόρου, Κ. Βούκοινο.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Γαστούνης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λύπη βαθεῖα, λύπη ἀνέκφραστος, λύπη ἀπεριόριστος
κατέλαβε τὰς ψυχὰς μας, ἀφ' οὗ τὸ πολυπαθὲς ἔθνος ἔχα-
σε τὸν σοφὸν πατέρα του, τὸν ἀκάματον προστάτην του,
τὸν ἐνάρετον ἀρχηγὸν του. Αἱ κατηραμέναι χεῖρες τοῦ Κ.
καὶ Γ. Μαυρομιχαλῶν ἔφεραν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπι-
σίαν ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Εἰς ποῖον μέρος ἕκαστος ἡμῶν στρέφεται, καὶ δὲν βλέπει
σημεῖα, ἃ τίνα ἄφησαν αἰώνιον μνήμην εἰς τὰς ψυχὰς μας
διὰ τὴν στέρησιν τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου; Ποῦ εἶναι αἱ

εὐεργετικαὶ ἐκεῖναι ἡμέραι, αἵτινες ἔλαμψαν ἐπὶ τοῦ αἰ-
νίμου; Ποῦ τὰ τόσα καλὰ, τὰ ὁποῖα ἕκαστος Ἕλλην
ἀπῆλυσεν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας; Ἠσυχάσαμεν, ἐνεδύθη-
μεν, ἡσφάλισαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὑπάρχοντά μας,
ἐπαιδεύθημεν, ἐλάδομεν ἐν τέλει ἔθους μορφῇ. Ποῦ ἡ πα-
τρικὴ του στοργή; Ποῦ οἱ παρηγορητικοὶ καὶ ἀναπαυτικοὶ
λόγοι του; Ποῦ τὰ ἀπειράριθμα τόσα καλὰ, τὰ ὁποῖα με-
δάκρυα αἰῶνων δὲν θέλομεν ἀνιῆθαι νὰ πληρώσωμεν; Ἀλλ'
ὅλα ἐν βροτῇ ὀφθαλμοῦ τὰ ἐσπερήθημεν ἐξ αἰτίας ἀνθρώ-
πων κακιστοῦ καὶ κακοβελητῶν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ
ἔθνους, οἵτινες διὰ τὸ ἀνοσιούργημά των θέλουν εἶσθαι μέ-
χρι τέλους αἰῶνων ἐπικατάρται.

Συγκλαίονσα ἡ ἐπαρχία μας τὴν Σ. Διοικητικὴν
Ἐπιτροπὴν διὰ τὸ ἀνέλπιστον δυστύχημα, παρακαλεῖ θερ-
μῶς αὐτὴν νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν τῆς διὰ τῆς Γεν.
Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ γνωρίσῃ καθεὶς τὰ ἀλη-
θῆ των καλῶν αἰσθήματα· ἀντίγραφά δὲ ἐπικυρωμένα
νὰ παραπέμψῃ διὰ των κυρίων Ἀντιπρέσβειων πρὸς τὰς
τρεῖς εὐεργετίας Συμμάχους Δυνάμεις, διὰ νὰ ἐξιλεωθοῦν
ἂν εἶναι ὠργισμένοι ἐναντίον μας, καὶ ἀφ' οὗ εὐσπλαγχνισθοῦν
τὴν δυστυχίαν μας, καὶ λάβουν πρόνοιαν, ὅσον δυνατόν,
τάχιον, νὰ δώσουν τὰς εὐεργετικὰς ἀποφάσεις των περὶ τῆς
πολυπαθοῦς ταύτης πατρίδος μας.

Ἐν Γαστούνῃ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Γαστούνης, Γ. Σι-
τίνης, Δ. Δημακόπουλος, Μ. Παυλόπουλος, Π. Σισί-
νης, Κ. Γιαννόπουλος, Θ. Ἰατρούπουλος.

(Ἐπὶ τοῖς καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ των Ἀρ. 97.)

Συνυπογράφοντες καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες μετὰ
των λοιπῶν Δημογερόνων καὶ πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας Γα-
στούνης ἐπικυροῦν τὸ γνήσιον των ἂνωθεν ὑπογράφων των.

Ἐν Γαστούνῃ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Ι. Σισίνης, Δ. Πατα-
γιαννόπουλος, Ι. Ψιλλούρας, Γ. Καραθανάσης, Α. Μπέρ-
κος, Ὁ Γραμματεὺς Δ. Μπενόπουλος.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Θεσπρωτίας.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἀνεκλάλητον βλάβος, ἀνέκφραστον αἰσθημα κατέσχε τὰς
καρδίας τῶν ὑποφαινομένων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύ-
της, ἀναγνωστῶν τὴν ὑπ' ἀρ. 262 προκήρυξίν της, ἐκ τῆς
ὁποίας ἐσπληροφόρηθημεν τὴν τρομερὰν καὶ ἀπροσδόκητον
δολοφονίαν τοῦ αἰοιδίμου ἡμῶν Κυβερνήτου, τοῦ κοινῶς των
Ἑλλήνων πατρὸς καὶ τοῦ σωτῆρος τοῦ ἔθνους.

Μαῦρα καὶ ἀπαρηγόρητα δάκρυα κατασταλάζουν ἀπὸ
τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσης τάξεως ἀνθρώπων, μεγάλοι, μικροί,
πλούσιοι καὶ πένητες, ἀπὸ δεινὸν καὶ ἀνέκφραστον ἄλγος
κατακυριευόμενοι, θρηνοῦν καὶ ὀδυρόνται τοῦ ἀγαθοῦ των Ἑλ-
λήνων πατρὸς τὴν ἀπώλειαν, κλαίουσιν τὴν τρομερὰν τῆς πα-
τρίδος κατάστασιν, καὶ ἔντρομοι καὶ ἀπηλπισμένοι περι-
φέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς, φωνάζοντες ἐκδικῆσιν κατὰ των
ἔθνοκαταράτων φονέων των, οἱ ὁποῖοι ἔγειναι διὰ τοῦ στυγε-
ροῦ των ἐγκλήματος ἄξιοι τοῦ ἀναθεματος ὅλων των
Ἑλλήνων.

Εὐγνωμοῦν, Σ. Γερουσία, εἰ ὑποφαινομένοι διὰ τὰ ἐ-

Αριθ. 89.

Ετους ΣΤ'.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΝ ΝΑΥΠΑΚΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετησίαν Φοίνικας 36.
Εξαμηνιαία 18.
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ διὰ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στοταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

18 ΝΟΥΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἡ Γαλλικὴ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Σχνεϊδέρου.

Ἐκ Βιτσίου, τὴν 18-30 Ὀκτωβρίου 1831.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην.

Κύριε,

Ἐνῷ τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, πρᾶχθ' ἐγκλημα μέλλει νὰ γένη ἐνδόσιμον εἰς πολυτρόπους διηγήσεις περὶ τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνδρός, ἐνῷ οἱ ἐχθροὶ του, ἴσως δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ φονεῖς του, θέλουν τολμήσει νὰ κάμωσι τὴν ἀπολογία τῆς ἐνδόξου ἀφροσύσεώς των, χρεώσεται ὁ τίμιος ἄνθρωπος ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν μνήμην του τὴν δικαιοσύνην, ἣτις νομίζει ὅτι τὸν πρέπει, καὶ νὰ διχθῇ λώσῃ εἰς τοὺς φίλους τῆς ἐλευθερίας, ὁποία κατὰ χρεὸς εἰμπορεῖ νὰ γίνεταί εἰς ἀπομεμακρυσμένους τόπους τῆς γενναίας αὐτῶν ἐνηχίσεως.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐκυριεύετο ἀναμφιβόλως ἀπὸ μεγάλῃ φιλοδοξίᾳ· ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ φιλοδοξία αὐτῇ ἦτο πατριωτισμὸς, καὶ ἀφροσύνη τόσο πλεονάζουσα, ὅσον αὐτὸς μόνος ἦτον ἱκανὸς νὰ καταλάβῃ τὰς χρεῖας τοῦ τόπου καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς ἀναρχίας. Ἐκυβέρνησε δὲ, καθὼς ἐστοχάσθη πάντοτε χρεὸς νὰ κάμῃ, παλαιῶν ἀκαταπαύστως ὑπὲρ τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῶν ἀντιποιήσεων τινῶν οἰκογενειῶν καὶ τινῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀριστοκρατία ἄρα τὸν ἐθανάτωσεν, ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας, προνόμια μὲν ὑπὲρ αὐτῆς ποθεύσα, κατὰ δυνάστηαν δὲ διὰ τὸν λαόν.

Ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ὑπηρετεῖ εἰς τοὺς ἐχθρούς του, καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν ἐφιδεῖτο ἄλλο εἰμὴ τὴν στερέωσιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ἀναμφιβόλως ὁ Κόμης Καποδίστριας ἔπρεπε νὰ ἐνοχλήσῃ πολλῶν συμφέροντα, καὶ πολλῶν μάλιστα ἀντιποιήσεις, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ,

εἰς τὸν ὁποῖον μόνον ἐπεστηρίζετο· ἀλλ' ἂς κρίνῃ τις, ποίας ἀντιποιήσεις καὶ ποῖα συμφέροντα ἀντέκειντο εἰς αὐτόν. Εἰς τόπον βέβαιον, ὅστις πρὸ μικροῦ ὑπέφερε τόσο βαρεῖαν δουλείαν, ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῇ συχνάκις τύπους καὶ μέσα δεσποτικά, ἂς διατιμῆσωμεν ὁμῶς καὶ τοὺς τόπους καὶ τὰ διανοήματα.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ζῶν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ προσόδου, δὲν ἐθυσίασε ποτὲ τὸ δηνάριον τῆς χήρας εἰς πομπὴν ἢ μεγαλοπρέπειαν, οὔτε μίαν τῶν πολυτιμῶν στιγμῶν του εἰς τὰς φροντίδας τῆς αὐλικῆς τάξεως. Διὰ νὰ κάμω δὲ νὰ γνωρισθῇ πόσον γενναῖοι ἦσαν οἱ φονεῖς του, θέλω εἰπεῖ ὅτι οὐδέποτε περιεκύκλωσε τὸ ὑποκείμενόν του μὲ φύλακας, οὐδὲ μὲ τὰς ἐλαχίστας προφυλάξεις. Τὸν εἶδον νὰ διέρχεται τὴν Πελοπόννησον, νὰ διασχίζῃ πλήθη ἀνθρώπων, ὅλων ἐνόπλων, μὴ ἐπαγόμενος εἰμὴ δύο ἢ τρεῖς τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Συχνάκις ἐνόμισα χρεὸς μου νὰ δυσπιστήσω εἰς τὴν πολιτικὴν του, ὡς ἄλλοφύλου Κυβερνήσεως ἀρχηγοῦ, χρεωστῶ ὁμῶς καὶ ὀλοτελῇ δικαιοσύνην εἰς τὴν εὐγενῇ διαγωγῇ καὶ τὰς ἐξόχους ἀρετάς του.

Ὁ στρατηγὸς ΣΧΝΕΙΔΕΡΟΣ.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄρθρα ἐδημοσίευσεν πρὸ πολλοῦ ἡ Γαλλικὴ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων ἐπειδὴ δὲ ἀναφέρονται εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα, σπύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν αὐτὰ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Ἐκ Ναυπλίου, 20 Ἰουνίου. — Αἱ ὑπὲρ τινῶν ἐφ' ἡμερῶν δημοσιεύμενοι ἔλεγχοι κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δὲ πρέπει διόλου νὰ μάς κινήσιν νὰ δαυμάζωμεν· δύσκολον μάλιστα ἦεν νὰ μὴν ἀκολουθήσωσι. Πῶς ἂν κρίνῃ τις ἀπὸ τόσο μακρὰν περὶ τῶν σκοπῶν, τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν προπαθειῶν, αἵτινες ἀναγκαίως

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΕ 540. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα καταδιώξεως (ordonnance de perquisition)
ΤΟΥ Α' ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙ-
ΟΝ ΤΩΝ ΕΛΑΦΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως,

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἀζελός, Λοχαγός Ἐπιθεωρητῆς
τῆς Στρατ. Κεντρικῆς Σχολῆς, Εἰσηγητῆς τῆ Συμ-
βουλίας τῆς, συνεδριάζοντος ἐν Ναυπλίᾳ, καὶ ἐκπλη-
ρῶν ὡς τοιοῦτος εἰς τὰς κατὰ τῶν στρατιωτικῶν φυ-
γοδικῶν δικογραφίας τὰ παρὰ τῷ νόμῳ ἀποδιδόμε-
να χρεῖα εἰς τὸν Πρόεδρον τῆ τακτικῆς ἐγκληματικῆς
Δικαστηρίας.

Θεωρῶν τὸ ὅποιον ἐξέδωκεν ἔνταλμα συλλήψεως
τὴν α' Νοεμβρίου 1831 ὑπ' Ἀρ. 520 διὰ τὸν Χ.
Σκορδέλην καὶ Τριαντάφυλλον Ἰωάννη ἐγκαλεμένους ὃ
ἐγκλημα δολοφονίας.

Θεωρῶν τὰς γενομένας ἀπαντήσεις παρὰ τῶν
τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τῶν ὁποίων
εἰδοποιεῖν τὸ ἔγμα τῆς, ὅτι ὁ Χ. Σκορδέλης καὶ Τριαν-
τάφυλλος Ἰωάννης δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Θεωρῶν πρὸς τῆτοις ὅτι οἱ εἰρημένοι Χ. Σκορδέ-
λης καὶ Τριαντάφυλλος Ἰωάννης δὲν ἐσυλλήφθησαν.

ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ,

Νὰ γένη ἔρευνα περὶ τῶν εἰρημένων φυγοδικῶν καὶ
ἕκαστος πολίτης ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τὴν ἐνεστῶσαν
διαμονὴν τῶν ἐγκαλεμένων.

Προσκαλῶνται ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολι-
τικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὸ παρὸν ἔνταλμα, τὸ
ὅποιον μετὰ τῆς περὶ συλλήψεως θέλει δημοσιευθῇ
κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 463 ἄρθρον τῆς ἐγκληματικῆς Δια-
δικασίας (περὶ φυγοδικίας), καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν
θύραν τῆς κατοικίας τῶν ἐγκαλεμένων καὶ εἰς ἄλλα
χωρισμένα ἀπὸ τὸν νόμον μέρη.

Εἰδοποιεῖνται οἱ ἐγκαλεμένοι ὅτι, ἂν μετὰ παρῆ-
λευσιν 10 ἡμερῶν τῆς δημοσιεύσεως τῆ παρόντος ἐν-
τάλματος εἰς τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῶν διαμονήν, δὲν ἐμ-
φανισθῶσιν ἔμπροσθεν τῆς Δικαστηρίας τῆς.

Δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 464 ἄρθρου τῆς 3 Βεβμέρης,
τῆς χρόνου 4 τῆς Ποινικῆς Κώδικος θέλαιν κηρυχθῇ ἀν-
τάρτα κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐπομένως δὲν θέλαιν χαί-
ρει εἰς τὸ ἐξῆς τὰ δικαιώματα πολίτη Ἑλλήνος.

Ἐν Ναυπλίᾳ ἐκτὲς Γραφείας, τὴν 13 Νοεμ-
βρίου 1831.

Ὁ Εἰσηγητῆς Κ. ΑΖΕΛΟΣ.

Παρακαλέσθηναι νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐξῆς πρὸς
ἡμᾶς ἐπιστολήν.

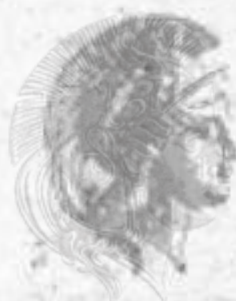
Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γ. Ἐφημερίδος.

Κατὰ δυστυχίαν ἔτυχον νὰ εἶμαι ξενὸς συγγενὲς
τῆς ἐπαράτης οἰκογενείας τῆς Πέτρης Μαυρομιχάλης.
Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τῆς κατήντησεν ἤδη συγγενὸν
εἰς πᾶσαν εὐαίσθητον καὶ Ἑλληνικὴν καρδίαν, καὶ
δικαίως παραδίδεται εἰς αἰώνιον λήθην καὶ ἀνάθεμα,
δὲν θέλω τὸ λοιπὸν νὰ συγχέω τὸν ἑαυτὸν μου μετὰ
τῶν ἀλιτηρίων ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, καθὼς πρόποτε
δὲν ἠθέλησα νὰ συμμετέξω εἰς τὰς κατὰ τῶν καθε-
στῶτων σκευωρίας των, καὶ δαίγμα τῆς τρανώματον
φέρω ἐπὶ τῆ σώματος τὰς πληγὰς τῆς Ὀκτωβρίου
μηνὸς τῆς 1828, ὅτε ὁ πατριάρχης Γεώργιος Μαυ-
ρομιχάλης μετὰ τῆς γησὶς ἐξαδέλφου τε Ἡλίου
Κατσακῆ με τὴν πλέον ἀνῆκετον καὶ θρηϊνὴν ἀμό-
τητα ἐπ' ὀσφίσαν νὰ με δολοφονήσεν. Διὸ σπεύδω νὰ
εἰδοποιήσω τὸ κοινὸν ὅτι ἐγὼ τε καὶ οἱ λοιποὶ τῆς
οἴκῃς μου ἀπεβάλλομεν τὴν ἐπὶ κλησὶν τῆς Μαυρομι-
χάλης, καὶ παραδεχόμεθα μόνον τὴν πατρωνυμικὴν
μας τῆς Πιερᾶκος. Παρακαλῶ δὲ τὰς φίλους μου τῆς
λοιπῆς, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς νὰ με γνωρίζωσι, καὶ νὰ με
γράφωσιν.

Ἐν Ναυπλίᾳ, τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ φίλος καὶ δῆλός σας Ν. Πιερᾶκος.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Τετάρτη, τῇ 18 Νοεμβρίου 1831.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

Ἀναφορά τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐλευθερά περίσσις παρσιζομένη ἤδη ἐνώπιόν μας,
λυγρὴν καὶ ἀπαρμύνητον φέρει ἀντικείμενον, ἐπὶ τῷ ὁ-
πλίῳ δεινῶς σπεύδμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὰ αἰσθήματά μας.

Κοινοποιηθείσης εἰς ἡμᾶς τῆς ὑπ' Ἀρ. 263 ἐγκυ-
κλίου τῆς Γερουσίας, δι' ἧς ἀπροσδοκῆτως ἐμάθομεν
τὴν συγγράν δολοφονίαν τῷ πατρός μας, δακρύων
χείμαρροι διεχύθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας,
παραφορᾷ Ἐλευθερά κατέλαβον τὰς ψυχὰς μας, καὶ
εἰς ἓνα λόγον, κατεποτίσαμεν αὐτὴν μὲ τόσα δάκ-
ρυα, ὅσα δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ λαόν, ὅστις
ἀνελπίτως καθυπεβάλλεται εἰς ὀδύνας διὰ τῆς κα-
κοβουλίας, καὶ μικροῦ πατροκτονίας.

Ἀλλὰ πῶς ἀνομίαν ἄφηται ἀνενέργητον οἱ ἀχά-
ριστοι; Τί δὲν ἐπραξάν κατὰ τῆς πατρίδος; Πῶς δὲν
ὑπεκίνησαν οἱ κακὸφρονες λυμεῶνες καὶ ἐθν. φθόροι,
πρὸς ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων; Εἰς πῶς ἀλγὴ δὲν
ἐπέβρισαν τὸ πολύστονον ἔθνος μας, ἐνῶ ἔχαιρεν ἀπὸ
τὴν συνετὴν καὶ πατρικὴν Κυβέρνησιν τῷ Ἀρχηγῷ τῷ
ἄπειρα καὶ ἀνεξάντλητα εὐεργετήματα; Οἱ ἀλιτήριοι
ἔτοι καὶ οἱ συνωμῶται τῶν οἱ ἀναφανδὸν ἀπειδεχθέν-
τες ἐχθροὶ τῆς πατρίδος, ἐπραξάν τὰ τρομακτικώ-
τερα εἰς τὴν πατρίδα δυσυχήματα, ὡς ἐχθροὶ ἔτοι τῆς
πατρίδος ὑπεκίνησαν τόσας ἐκδιεργίας κατ' αὐ-
τῆς. Αὐτοὶ διήγειραν τὰ ἐνδριμενίῳ τασιαστικὰ κινήμα-
τα, αὐτοὶ ἔτοι ἐπυρπόλησαν ἀθλίως τὰ ἀθλία
λείψαναι τῷ ἐθνικῷ ναυτικῷ μας, αὐτοὶ ἐπέφερον
ἐλεεινῶς τὴν λεηλασίαν τῆς Καλαμάτας, καὶ κατὰ
περιστάσεις διαφόρους, διάφρα καὶ πολυπληθεῖ ἀνομή-
ματα ἐπραξάν κατὰ τῆς ἡσυχίας ἡμῶν, κατὰ τῷ
ἐθνικῷ δικαίωματος ἡμῶν.

Δὲν ἠρεκέθησαν ὁμῶς οἱ ἐπάρατοι μόνον εἰς ταύ-
τας, δὲν εὐαρεστήθησαν νὰ χαλινώσεν μέχρι τού-
των τὴν φθοροποιὰν ἐπιθυμίαν τῶν ἀλλ' ὡς ἀληθεῖς
ὀλετήρες τῆς πατρίδος, ἀπεφάσισαν ἐν ἀκαρεῖ καὶ
ἐκτέλεσιν πράξεως, τῆς πλέον συγγράς πατροκτο-
νίας. Κακὰ ἐβλεύθησαν οἱ παράνομοι Κωνσταντῖνος
καὶ Γεώργιος Μαυρομιχαλίδαι κατὰ τῷ πατρός τῶν,
ὡς ἐξέτειναν οἱ ἀλιτήριοι τὰς μιαφόνους χε-
ρᾶς τῶν κατὰ τῷ στυγρῆς ἡμῶν, κατὰ τῷ εὐεργέ-
τῃ ἡμῶν, καὶ, φεῦ τῆς ἀνομίας! ἀντὶ τῷ μάννα,

χολὴν ἐπότισαν τὸν ὑπερασπιστὴν τῶν, ἀντὶ τῷ ὕδα-
τος ὅς ἐς προσήνεγκαν εἰς τὸν πατέρα τῶν, καὶ ἀντὶ
ἀγάπης ἀξίας τῷ ἀειμνήστῃ καὶ ἐναρέτῃ διαγω-
γῆς τε, εἰς τραγικὸν θάνατον παρέδωκαν τὸν σώ-
σαντα τὴν Ἑλλάδα, τὸν εἰσάξαντα εἰς αὐτὴν διὰ
τῶν πλέον ἐπαινετῶν μέτρων τὴν εἰς ὅλον τὸν πολι-
τισμένον κόσμον διαλάμπουσαν εὐνομίαν, τὸν Σ. Κυ-
βερνήτην μας, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν νύκτα καὶ ἡμέραν ἀ-
γρυπνήσαντα, καὶ ἐκεῖνον ὅστις ἐπραγματοποίησεν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσα διὰ τῷ ἐξόχῳ καὶ ὑψηλῷ πνεύ-
ματός τε εἰς τὰ ξένα κράτη ἀπήλαυσε. Μέγα
δυσύχημα! Παράνομον τόλμημα! Αἰάνιον ἀνάθε-
μα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἐνεργησάντων τοιοῦτον ἀνο-
σιέργημα, δυνάμει τῷ ὁποίου ἐνόμισαν ὅτι δύνανται
νὰ κερδίσῃν τῷ ἀνέκαθεν ὀλεθρίῳ σκοπέ τῶν, καὶ
νὰ φέρῃν τὸ πολυπαθὲς ἔθνος μας εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶς
ἐπιθυμημένην παραλυσίαν καὶ ἀναρχίαν.

Δὲν δυνάμεθα ὁμῶς νὰ μὴν ὁμολογήσωμεν χάρι-
τας εἰς τὴν πατριωτικὴν καὶ συνετὴν φρόνησιν τῆς
Γερουσίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐφρόντισε τὴν σύστα-
σιν Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ παρέδωκε τὰς ἡνί-
ας τῆς Προεδρίας αὐτῆς εἰς συμπολίτην, ὅστις διαπρέ-
πει διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐγενῆ αἰσθήματά τε,
διὰ τὴν τιμίαν καὶ χρηστὴν διαγωγὴν τε, καὶ περὶ τῷ
ὁποίῳ μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔχομεν χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι
διὰ χάριν ἡμῶν, διὰ χάριν τῆς πατρίδος, ἂν καὶ
ἀπαρηγόρητος διὰ τὴν ἀπροσδόκητον σέρησιν τῷ πο-
λυτίμῳ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τε, θέλει ἐξακολουθήσει
τὰ ὑπὲρ ἡμῶν πατριωτικὰ αἰσθήματά τε.

Ἐντοσέτω νομίζοντες ἱκανὰ, ὡς πρὸς τὴν πα-
ρεστάν μας οἰκτρὰν θέσιν, ὅσα ἄχρι τῷδε ἐλαλήσα-
μεν, ὠφελόμεθα ἀπὸ τὴν περιστάσιν τῷ νὰ παρηγο-
ρηθῶμεν μὲ τὴν παράκλησιν, ἥτις δὲν ἀποβλέπει
εἰμὴ τὴν εἰς τὴν σωτήριον καὶ ἐπωφελεῖ σκέψιν τῆς
Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, σύστασιν τῆς κοινῆς ἡσυ-
χίας καὶ ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ ἐσιωδέ-
σερον καὶ ἐπιθυμητότερον ἀντικείμενον καὶ εἰς ἡμᾶς
ἅπαντας, καὶ εἰς τὴν ἱερὰν σκιά τῷ αἰσιδίμῳ Κυβε-
ρήτῃ, τῷ ὁποίῳ κατὰ δυσυχίαν τὸ λαμπρὸν καὶ σω-
τήριον σχέδιον δὲν ἐξετελέσθη μὲν, ἀλλ' ἐλπίζομεν
ὅτι δὲν θέλει παραιτηθῇ ἀτελὲς παρὰ τῆς Σ. ταύ-
της Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερωμέν ἤδη τὰς
ἐλπίδας μας.

Ὅσον τρεμερὸν εἶναι τὸ συμβᾶν τῷτο, τίσον ἂν
ἐτέρῃ χρεωστῶμεν ἅπαντες νὰ ἀποπλύνωμεν ἐξ ἡμῶν
ὅποιανδήποτε προσπυρμένην εἰς ἡμᾶς κηλίδα περὶ